

prima instanță A. Cerbu
instanța de apel V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul de Stat al Muncii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nina Tureac
împotriva Inspectoratului Teritorial de Muncă Bălți și Inspectoratului de Stat al
Muncii cu privire la anularea procesului-verbal, dispunerea efectuării unei cercetări
noi a accidentului de muncă și obligarea întocmirii unui nou proces-verbal,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii și menținută hotărârea
Judecătoria Bălți din 15 iulie 2015, prin care cererea de chemare în judecată a fost
admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 10 februarie 2015 Nina Tureac a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului Teritorial de Muncă Bălți și Inspectoratului de Stat al
Muncii, solicitând anularea procesului-verbal nr. 14 din 23 iulie 2014, întocmit de
Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți privind cercetarea accidentului de muncă
mortal și dispunerea unei cercetări noi a accidentului de muncă în privința decesului
lui Mihail Nicolaev, cu întocmirea unui proces-verbal obiectiv și nepărtinitor.

În motivarea acțiunii, reclamanta Nina Tureac a indicat că la 02 decembrie
2014, în calitate de moștenitor, a primit prin poștă de la Curtea de Apel Bălți copia
procesului-verbal nr. 14 din 23 iulie 2014, întocmit de către Inspectoratul Teritorial
de Muncă Bălți, în persoana inspectorului de muncă Victor Grosu, privind cercetarea
accidentului de muncă mortal în privința tatălui său, judecător al Curții de Apel Bălți,
Mihail Nicolaev.

Menționează că până la înaintarea cererii în judecată nu a fost informată de către Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți cu privire la acest proces-verbal.

Astfel, consideră procesul-verbal nr. 14 din 23 iulie 2014 al Inspectoratului Teritorial de Muncă Bălți ilegal și neîntemeiat, deoarece în baza acestuia Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți nejustificat a ajuns la concluzia precum că, decesul lui Mihail Nicolaev a survenit în rezultatul accidentului în afara muncii.

De asemenea, de către Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți a fost eronat interpretată norma juridică și în mod nejustificat s-a făcut trimitere la pct. 4 al Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361 din 22 decembrie 2005.

Susține reclamanta Nina Tureac că Mihail Nicolaev nu a suferit de o boală latentă, care ar fi putut provoca moartea și nu s-a aflat la evidență nici la un medic, cu atât mai mult că potrivit pct. 4 al Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361 din 22 decembrie 2005, activitățile, actele sau faptele menționate în prezentul punct trebuie să fie confirmate prin documente corespunzătoare, iar în acest sens nu există careva documente.

Totodată, menționează că Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți, prin comunicatul oficial nr. 126/T din 23 mai 2014, în persoana șefului Inspectoratului Teritorial de Muncă Bălți, Ion Procopciuc, a constatat că, în urma investigațiilor efectuate și în conformitate cu pct. 3 al Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361 din 22 decembrie 2005 că decesul lui Mihail Nicolaev se consideră accident de muncă.

Mai susține reclamanta că în comunicatul sus-menționat Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți a indicat că Curtea de Apel Bălți, deși era obligată potrivit pct. 9 al Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, nu a înștiințat Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți cu privire la accidentul de muncă respectiv.

Afirmă că este dubios și suspicios faptul că Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți la 23 mai 2014 constată un fapt, și anume, decesul lui Mihail Nicolaev în rezultatul accidentului de muncă, iar la 23 iulie 2014, cu 2 luni mai târziu, prin procesul-verbal nr. 14, a ajuns la concluzii diametral opuse.

Astfel, consideră eronată și ilegală referirea Inspectoratului Teritorial de Muncă Bălți la pct. 4 al Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361 din 22 decembrie 2005, deoarece Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți nu a constatat și nu a elucidat toate circumstanțele esențiale și relevante pentru examinarea accidentului dat. Astfel, a fost ignorat faptul că în momentul căderii lui Mihail Nicolaev de pe scările din interiorul edificiului Curții de Apel Bălți, podeaua și scările erau proaspăt și abundant spălate cu apă. Din acest motiv erau extrem de alunecoase, și anume, din acest motiv Mihail Nicolaev a alunecat și s-a prăbușit fatal, lovindu-se irecuperabil cu capul de beton, care a și fost cauza morții. În acest sens există martori, care au fost ignorați și nu au fost audiați de către Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți.

La fel, consideră reclamanta că Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți inițial a constatat just circumstanțele accidentului de muncă mortal în privința lui Mihail

Nicolaev și corect a încadrat cele întâmplate la 23 mai 2014 potrivit prevederilor pct. 3 al Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă.

Menționează că s-a adresat cu cerere prealabilă către pârâți, solicitând să anuleze procesul-verbal nr. 14 din 23 iulie 2014 al Inspectoratului Teritorial de Muncă Bălți, privind cercetarea accidentului de muncă mortal, cu dispunerea unei cercetări noi a accidentului de muncă în privința decesului lui Mihail Nicolaev, cu întocmirea unui proces-verbal obiectiv și nepărtinitor, însă, prin răspunsul nr. 1876 din 23 iunie 2015 i s-a refuzat în satisfacerea cererii.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 15 iulie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Nina Tureac s-a admis parțial.

S-a anulat procesul-verbal nr. 14 din 23 iulie 2014 privind cercetarea accidentului de muncă mortal în afara muncii ca fiind ilegal în fond, emis cu încălcarea prevederilor legii.

În rest, acțiunea s-a respins.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 august 2015 Inspectoratul de Stat al Muncii a declarat apel.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2015 s-a admis demersul Curții de Apel Bălți privind strămutarea pricinii.

Pricina civilă la cererea de chemare de chemare în judecată depusă de Nina Tureac împotriva Inspectoratului Teritorial de Muncă Bălți și Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la anularea procesului-verbal, dispunerea efectuării unei cercetări noi a accidentului de muncă și obligarea întocmirii unui nou proces-verbal, s-a strămutat spre examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 15 iulie 2015.

La 27 mai 2016, prin intermediul oficiului poștal, Inspectoratul de Stat al Muncii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii.

În motivarea recursului a reiterat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei și consideră că decizia contestată este pasibilă de a fi casată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d. 105), copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 19 aprilie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare.

Astfel, se constată că recurentul Inspectoratul de Stat al Muncii s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, în termen legal.

Analizând modul în care recurentul Inspectoratul de Stat al Muncii și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a

apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari